

18 До Матури.

Матуро мати мого! Я на півночі лоні
Душею радію і горе вливаю,
І матірото тебе я щиро зваля,
С подякою складаючи долоні.

Ти искру болю збудила в моїх грудях;
Надія, — їй же першу нісню я співаю, —
Мені провідного зорію стала,
І з нею буду я добра шукати в мадях.

Колечко кохано я, що проміжків позася
Надії милої, — поді, Матуро мого,
Приніми моя знебула серденько
І проміжків нове нехай йому зася!

